

קובץ

אור וחסם
הדתקשרות
יו"ד שבט

ליקוט שיחות ומכתבים
בקשר ליום קבלת הנשיאות

יום קבלת הנשיאות

■ "כאשר נעשה נשיא בפועל, מתחילה תקופה חדשה"

ונוסף על החילוקים שמצד שינויי הזמנים ע"פ הלוח (בן י"ג, בן כ' וכו'), ישנם גם חילוקים מצד השינויים בתקופות האדם בחייו הוא – לפני החתונה ולאחרי החתונה; קודם כניסתו להתעסקות בעניני העולם, ולאחרי שריחיים על צווארו ובנדוד"ד, בנוגע לרועה ישראל ונשיא ישראל, בעל ההילולא – ניתוסף גם חילוק התקופה שלפני הנשיאות ושלאחרי הנשיאות,

–שכן, לפני שנעשה נשיא בפועל, הרי, מצד זה ש"אין מלכות נוגעת בחברתה", ה' אביו (אדמו"ר מהורש"ב נ"ע) הנשיא, ולאחרי זה עברה הנשיאות לבנו ממלא מקומו, ואז התחילה נשיאותו ומלכותו בפועל–

הרי מובן ופשוט שכאשר נעשה נשיא בפועל, מתחילה תקופה חדשה אפילו בהעבודה שלו, שגם קודם לזה היתה בעילוי לגבי שאר אנשים.

[\(משיחת י' שבט תשי"ז – תו"מ חי"ט ע' 26\)](#)

■ "יום המסוגל .. ללכת בדרכיהם אשר הורו"

ביום ב' ניסן, יום ההילולא של כ"ק אדמו"ר מהורש"ב ויום הכנסו בנשיאות של כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ, הוא הוא היום המסוגל לכל אחד ואחת לקבל על עצמו ועצמה ללכת בדרכיהם אשר הורו. בקבלה בר

קיימא על כל השנה כולה, וע"פ הבטחתם, בכתב ובעל פה, הרי זה כלי לקבל ברכתם בגשמיות וברוחניות.

[\(ממכתב כ"ה אדר השי"ת – אג"ק ח"ג ע' רנו\)](#)

■ "לחזק ההתקשרות שלו אליו, ע"פ הדרכים אשר הורנו במכתביו שיחותיו ואמרותיו"

שני ענינים ביום ב' ניסן: א) יום ההילולא של כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע ובמילא ב) יום בו נעשה בנו יחידו הוא כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע הכ"מ - נשיא ומנהיג דורנו.

והנה בכל שנה ושנה מתעוררים הענינים בזמניהם שלהם. ודעת לנבון נקל אשר ויהי בשלושים שנה שעברו עד עתה, שלושים ב' ניסן (תר"פ-תש"ט), הנה עלה עלה, בעילוי אחר עילוי, שלושים מעלות. ומבואר ע"פ דברי רז"ל, אשר גם אחרי ההסתלקות הרי צדיקים ילכו מחיל אל חיל, וצדיקא דאתפטר דאשתכח בכולהו עלמין, וגם בעולם הזה, יתיר מבחיוהי, לכן גם השפעותיו לכל השייכים אליו מתעלות יותר ויותר. וכדי שיתקבלו בפנימיות צריכים גם ה"כלים" של השייכים אליו להיות מזוככים יותר.

ובפרט לתקופת השנה, ביום ב' ניסן הבע"ל, על כל אחד ואחד מהשייכים לכ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ לחזק ההתקשרות שלו אליו, ע"פ הדרכים אשר הורנו במכתביו שיחותיו ואמרותיו, ביתר שאת ויתר עז,

ולהתבונן ולקבוע במוחו ולבו אשר לא עזב ח"ו הרועה, הוא נשיאנו כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ, את צאן מרעיתו וגם עתה עומד הוא ומשמש בקודש להגן עליהם ולהשפיע להם את כל הנצרך להם בגשמיות וברוחניות.

[\(ממכתב כ"ה אדר השי"ת – אג"ק ח"ג ע' רנח\)](#)

■ "דעמאלט מאכט מען א יום טוב, משתה וכו' אדער א התוועדות"

...וואס עד"ז (ווי דערמאנט פריער) איז דא א עילוי וואס ווערט געגעבן מלמעלה בשעת ס'ווערט נתחדש א שנה, און בנוגע צו א נשיא בישראל ווערט אויכעט נתחדש הנשיאות שלו.

וואס לכאורה איז ער דאך געווען א נשיא כל ימיו, ביז דעם טאג פון דעם יום שנתמנה מלך – זאגט מען אעפ"כ, אז דעמאלט מאכט מען א יום טוב, משתה וכו' אדער א התוועדות וכיו"ב וויבאלד אז ס'איז צוגעקומען א התחדשות שלא בערך ניט ווי דער ילכו מחיל אל חיל מידי יום ביומו.

[\(משיחת יו"ד שבט ה'תשמ"א\)](#)

■ "אודות דורנו - נוגע ושייך בעיקר זריחת השמש . . היינו, התחלת הנשיאות"

בנוגע לב' ניסן – ישנם ב' ענינים (ענין א' ידוע ומפורסם לכל, ענין הב' שמסיבות שונות אין שימת לב לענין זה בנוגע לפועל):

ב' ניסן הוא: (א) יום ההילולא דכ"ק אדמו"ר מהורש"ב נ"ע, (ב) יום התחלת הנשיאות דבנו יחידו – כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו.

ובלשון הכתוב "וזרח השמש ובא השמש", היינו כאשר "בא השמש" – הסתלקות כ"ק אדמו"ר מהורש"ב נ"ע, הנה תיכף ומיד נפעל הענין ד"זרח השמש" – התחלת הנשיאות דממלא מקומו, בנו יחידו, כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו.

. . ובפרט ע"פ הידוע גודל הקירוב והחיבה שרחש כ"ק אדמו"ר מהורש"ב נ"ע לבנו יחידו בחיים חיותו בעלמא דין.

קובץ שבעים שנה

והנה אע"פ שמצד סדר הזמנים ישנו לכל לראש הענין ד"בא השמש", ורק לאח"ז שייך הענין ד"זרח השמש", וכמרוז"ל "אין מלכות נוגעת בחברתה אפילו כמלא נימא" – אעפ"כ ביחס אלינו נוגע ושייך הענין ד"זרח השמש", זריחת שמשו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו.

דהנה, ענינו של נשיא הדור שייך לכל בני ישראל הנצאים בדורו, היינו, שהוא הנשיא דכל בני ישראל שבדורו "מנער ועד זקן טף ונשים". ויתירה מזו: נשיא הדור הוא הנשיא על העולם כולו (כל עניני העולם שבדורו) כי כל העולם כולו נברא "בשביל ישראל שנקראו ראשית", והוא הנשיא דכל בני ישראל.

ומזה מובן שכאשר מדברים אודות דורנו – נוגע ושייך בעיקר זריחת השמש דב' ניסן, היינו, התחלת הנשיאות דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו כי מאחר ש"בתר רישא גופא אזיל", מובן, שענינו של נשיא הדור נוגעים ושייכים ביותר לדור זה בנוגע למעשה בפועל, ש"המעשה הוא העיקר".

אבל לאידך – כאשר מתבוננים במנהגי החסידים בנוגע לפועל רואים שהענין ד"בא השמש" מתבטא בענינים של מעשה בפועל, כידוע מנהג החסידים במשך כמה שנים (יותר משני חזקה) ללמוד משניות ולהוסיף בנתינת הצדקה כו'. ואילו בנוגע ענין ד"זרח השמש" – לא מצינו מנהגים מיוחדים בנוגע לפועל.

וטעם הדבר – כי בענין זה גופא "בתר רישא גופא אזיל":

בנוגע ל"בא השמש" – ישנו בענין דשבעה ושלושים וכו', ואילו בנוגע ל"זרח השמש" – הרי הענין דאמירת "מזל טוב" (באופן גלוי הנשמע לרבים כמנהג פולין) אינו מנהג חב"ד (לא נשמע מעולם מנהג כזה אצל חסידי חב"ד).

וזאת - אע"פ שבהכרח לומר שישנו ענין זה, שהרי מפורש בפסוק "ובא השמש וזרח השמש", ויתירה מזו: הענין ד"זרח השמש" מתחיל עוד קודם ש"בא השמש", ובלשון חז"ל: עד שלא שקעה שמשו של זה

זרחה שמשו של זה" [וכמוכן שזהו באופן ד"אין מלכות נוגעת בחברתה אפילו כמלא נימא"], וטעם הדבר – כי העולם לא יכול להיות ללא "שמש", אבל אעפ"כ, אין נוהגים בחב"ד לומר "מזל טוב" – באופן גלוי, הנשמע לרבים.

והנה, משנ"ת שבנוגע ל"בא השמש" ישנו בענין דשבעה ושלושים כו' הרי זה רק בשנה הראשונה. אבל בשנים שלאח"ז – הרי הענין ד"בא השמש" שייך רק באותו יום עצמו (ב' ניסן), וביום זה גופא – הרי מקצת היום ככולו (שזוהי ההלכה בנוגע לענינים אלו), ואילו עיקר ההדגשה ביום זה (מלבד מקצת היום) היא – בנוגע לענין ד"זרח השמש".

ועפ"ז מובן שכאשר "הימים האלה (ב' ניסן) נזכרים ונעשים" מידי שנה בשנה – מודגש בעיקר בענין ד"זרח השמש" (מאחר ששוב לא שייך הענין דשבעה ושלושים כו'). ובפרט ע"פ האמור לעיל שבנוגע לדורנו נוגע ושייך במיוחד הענין ד"זרח השמש" – התחלת הנשיאות דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו.

אבל אעפ"כ, צריכים להתחיל עם הענין ד"בא השמש" (לימוד והוראה בנוגע לפועל מעניניו של בעל ההילולא) – כי כן הוא רצונו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו ("זרח השמש"), כמוכן ממכתביו ושיחותיו, ואפילו ממאמריו.

[\(משיחת ג' ניסן ה'תשמ"ב – תו"מ ע' 1089\)](#)

■ "דעמאלט האט זיך אנגעהויבן א תקופה חדשה"

...וואס אין דערויף איז דאך דא ווי ס'איז געווען במשך הנשיאות שלו, און ווי ס'איז געווען לפני זה.

וואס אע"פ וואס ביום ההילולא, ביום ההסתלקות, איז דאך דעמאלט עולה "כל עמלו אשר עמל משך כל ימי חייו" – איז דאך אבער פארשטאנדיק, אז ס'איז דא א שינוי עיקרי בנוגע לתלמידיו, ווי דאס

איז אין דעם זמן וואס ער האט נאך ניט געווען קיין נשיא, צו דעם זמן ווען ער איז געווען א נשיא בגלוי, וואס אט דעמאלט ווערן דאך כל בני ישראל תלמידיו,

ווארום ס'איז דאך "דבר אחד לדור ואין שני דברים לדור", במילא איז דערפון פארשטאנדיק, אז ביז תר"פ, איז געווען איין אופן, און דערנאך, פון תר"פ, ווען ער האט מקבל געווען די נשיאות און געווארן ממלא-מקומו – איז אט דעמאלט האט זיך אנגעהויבן א תקופה חדשה, ובמיוחד – ווי דאס איז נוגע לתלמידיו ותלמידי תלמידיו, מיט די אלע פרטים ווי אויסגערעכנט פריער בארוכה, ביז צו אט די וואס זיי זיינען "גידולי גידולין", ווי ער זאגט אין דער אגרת הקודש האמורה.

[\(משיחת מוצש"ק פרשת בשלח, י' שבט ה'תשל"ד\)](#)

■ "המשך והחידוש של תקופה חדשה"

בדורו של נשיא דורנו גופא ישנם כמה שלבים ותקופות, ובכללות – ג' שלבים: (א) יום עשירי לחודש אחד עשר (י"ד שבט ת"ש יו"ד) – סיום התקופה של עבודת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו בחיים חיותו בעלמא דין. (ב) היום למחרתו – יום אחד עשר לחודש אחד עשר (היום הראשון בשלימותו לאחרי ההסתלקות), ובמיוחד בשנת עשתי עשר (תשי"א) – כשהתחיל המשך והחידוש של תקופה חדשה ו"נתלו המאורות" של דור השביעי מאדה"ז (או דור התשיעי מהבעש"ט). (ג) התקופה לאחר הסתלקות בתו של כ"ק מו"ח אדמו"ר ביום כ"ב לחודש אחד עשר (כ"ב שבט תשמ"ח).

[\(משיחת ש"פ יתרו וכ"ב שבט ה'תשנ"ב – מוגה – תו"מ ע' 254\)](#)

■ "יום מיוחד בחיי הנשיא, ויום מיוחד בענין הנשיאות"

בהמשך להמדובר לאחרונה אודות הענין ד"והחי יתן אל לבו" – מובן, שכל תאריך שאירע בו ענין מיוחד בחיי האדם, כשחוזר ונשנה מידי שנה בשנה, צריך להביא לידי הוספה בענין החיים, כמדובר לעיל בנוגע ליום הולדת, ועד"ז מובן גם בנוגע ליום נישואין, וכיו"ב.

ואם הדברים אמורים בנוגע לחייו הפרטיים דכאו"א מישראל – בנוגע לנשיאי ישראל ("הנשיא הוא הכל") על אחת כמה וכמה שמאורעות מיוחדים בחייהם מביאים הוספה בענין החיים ("והחי יתן אל לבו"), הן בנוגע להנשיאים עצמם (שיתוסף אצלם שלימות נעלית יותר לגבי השלימות שלפנ"ז), והן בוגע לפעולת השפעתם בכל ישראל, צאן מרעיתם.

ועד"ז בנדו"ד – ב' ניסן – יום ההסתלקות-הילולא דכ"ק אדמו"ר מהורש"ב, ויום התחלת הנשיאות דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, אשר, יום זה (ב' ניסן) הוא יום מיוחד בחיי הנשיא, ויום מיוחד בענין הנשיאות – התחלת הנשיאות של נשיא דורנו, הכוללת את כל המשך הנשיאות עד ביאת גואל צדק.

ועפ"ז מובן, שבבוא יום ב' ניסן בכל שנה ושנה, ניתוסף עילוי גדול יותר בענין הנשיאות.

[\(משיחת ב' ניסן ה'תשמ"ח – מוגה – תו"מ ע' 494\)](#)

■ "בעמדנו בשנת המאה להתחלת הנשיאות דבעל יום ההולדת – יוסיף כאו"א בכל עניניו של בעל יום ההולדת"

. . הטעם ש"מלך בן מלך" צריך משיחה כאשר "היתה שם מחלוקת כו" כותב הרמב"ם (הל' מלכים בפ"א) שזהו "כדי לסלק המחלוקת", כלומר, שצורך המשיחה אינו כדי לעשותו מלך, שהרי לולי המחלוקת

קובץ שבעים שנה

לא הי' צריך למשיחה, כי אם בשביל ענין צדדי – "כדי לסלק המחלוקת".

ומזה מובן גם בנוגע לנשיאותו של אדמו"ר מהורש"ב:

גם אם נאמר שענין המשיחה הי' בשנת תרנ"ד, אעפ"כ, התחלת הנשיאות היתה בשנת תרמ"ג, מיד לאחר הסתלקות אביו, מכיון שמשיחת מלך בן מלך אינה כדי לעשותו למלך, כי אם לבטל ענין צדדי, כנ"ל.

. . ויה"ר אשר בעמדנו בשנת המאה להתחלת הנשיאות דבעל יום ההולדת – יוסיף כאו"א בכל עניניו של בעל יום ההולדת.

(משיחת כ"ף מרחשון ה'תשמ"ג – תו"מ ע' 471)

■ "מלאות שלשים שנה שזכיתי לעמוד בראש תנועת חב"ד"

צוות פקידי ועובדי 'אל-על' נמל התעופה 'קנדי'.

ה' עליהם יחיו,

בנועם ובתודה לבבית מאשר אני קבלת מכתבם – ברכה ואיחולים בקשר עם מלאות שלשים שנה שזכיתי לעמוד בראש תנועת חב"ד.

וברכה אשיב לכאו"א מהם וכולם יחד בסגנון חכמנו זכרונם לברכה: כל המברך מתברך בברכתו של הקב"ה שתוספתו מרובה על העיקר. יתברכו הם וכל אשר להם מידו המלאה הפתוחה והקדושה והרחבה בכל המצטרך להם בגשמיות וברוחניות גם יחד.

בהזדמנות זו אביע רגשי תודה והכרה לכאו"א מהם בעד האהדה והסיוע לאנשי חב"ד במסגרת פעילותם בין נוסעי "אל-על" לקרבם

ליהדות, התורה ומצוותי' אשר בודאי שימשיכו לשתף פעולה בזה ועוד יוסיפו בזה כהנה וכהנה.

[\(ממכתב כ' שבט תש"מ – חלקו נדפס בלקו"ש חכ"א ע' 371\)](#)

■ "בעשירי ל"עשתי עשר חודש" השתא ימלאו ארבעים שנה להנשיאות דכ"ק מו"ח אדמו"ר כנשיא התשיעי"

בעשירי ל"עשתי עשר חודש" השתא ימלאו ארבעים שנה להנשיאות דכ"ק מו"ח אדמו"ר כנשיא התשיעי, שאז נעשית שלימות העבודה דדור התשיעי – בכל עניני התומ"צ, כולל ובמיוחד בהפצת המעיינות חוצה – באופן ש"נתן ה' לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע", "קאי איניש אדעתי' דרבי".

ובעמדנו "בארבעים שנה בעשתי עשר חודש באחד לחודש", "ראש חודש" שכולל כל ימי החודש, וכולל ובפרט יום העשירי שבו (העשירי יהי' קודש) – מכריז משה רבינו שבדורנו, כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, ועד"ז ניצוץ משה שבכאו"א מישראל:

"רב לכם שבת בהר הזה", "הרבה גדולה לכם ושכר . . קבלתם תורה כו", כבר נשלמו כל מעשינו ועבודתינו ובריבוי מופלג, ובאופן גלוי לעין כל, "אלה הדברים", ולאידך, הענינים הבלתי רצויים שהיו בעבר – שבודאי נתתקנו ע"י התשובה, ובפרט ע"י הפעולה ד"שאו את ראש בני ישראל" ע"י רבותינו נשיאינו (נשיא מלשון נשיאות) עד לנשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר – מזכירים ברמז בלבד, שבביל העילוי דאתהפכא (כנ"ל ס"א).

ולכן – ממשיך משה רבינו שבדורנו, כ"ק מו"ח אדמו"ר, בהכרזתו – פנו וסעו לכם גו' בואו ורשו את הארץ אשר נשבע ה' לאבותיכם גו' – הכניסה לארץ בגאולה האמיתית והשלימה, שאז יהי' שלימות הגילוי דבח' אחד עשר

[הערה 99: ועפ"ז יומתק שההכרזה על זה היא "בארבעים שנה בעשתי עשר חודש" – לרמזו על גילוי בחי' "אחד עשר" בגאולה העתידה.]

ויש להוסיף ולהמתיק עוד יותר – שהעבודה דדור התשיעי (לאחרי הסתלקות כ"ק מו"ח אדמו"ר) מתחילה (בעיקר) מהיום שלמחרת יום ההסתלקות (כי יום ההסתלקות עצמו שייך עדיין לתקופת חיותו בעלמא דין) – י"א שבט, יום אחד עשר לחודש אחד עשר, ודוגמתו בנוגע לשנים (ארבעים שנה) שמתחיל (בעיקר) לאחרי סיום שנת ההסתלקות – בשנת תשי"א.

ולהעיר שמצינו דוגמתו גם בהכניסה לארץ בפעם הראשונה – לאחרי הכרזת משה בר"ח שבט דשנת הארבעים "פנו וסעו לכם גו' בואו ורשו את הארץ" (שאילו זכו היתה גאולה ניצחית) – "והעם עלו מן הירדן בעשור לחודש הראשון" (יהושע א, יא), ועפ"ז, היום הראשון שבו מתחילה עיקר התקופה דהכניסה לארץ (שהרי היום שעלו מן הירדן שייך גם לתקופה שלפנ"ז) הוא יום י"א לחודש הראשון]

"אנת הוא חד", ובלשון הכתוב בפרשת השבוע – "והבאתי אתכם אל הארץ", לשון חמישית של גאולה, הקשור עם גילוי בחי' החמישית.

[\(משיחת ש"פ וארא תש"נ – מוגה – תו"מ ע' 183\)](#)

■ "שכאשר מגיע "יובילייעם", צריך לזכור שזהו "יובילייעם"

כאן המקום להזכיר אודות ב' ניסן (שחל בשבוע הבא), שבשנה זו ימלאו חמישים שנה להסתלקות כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע, ובמילא גם חמישים שנה להתחלת הנשיאות של כ"ק מו"ח אדמו"ר – כיון שתיכף ומיד (כמ"ש "זורח השמש ובא השמש") עברה הנשיאות אליו, וכמדובר כמ"פ בנוגע לעניני ירושה שעוברים ברגע הראשון לבן הבכור,

ועאכו"כ כשמדובר אודות בן יחיד, ובפרט ענין הנשיאות, כמובן מהדין שמלך בן מלך אינו צריך משיחה, כך, שלא הי' רגע אחד שיפסיק בין הסתלקות כ"ק אדנ"ע להתחלת הנשיאות של כ"ק מו"ח אדמו"ר.

ובנוגע לשנת החמישים – הנה כפי שר' זלמן דוכמאן ע"ה הי' נוהג לומר, שכאשר מגיע "יובלייעם", צריך לזכור שזהו "יובלייעם", והיינו, שצריך להיות הענין ד"נוכרים", על מנת שיומשכו אח"כ ב"נעשים".

וע"פ המבואר בספרים [כ"ק אדמו"ר הוסיף: כך שאין זה דברים שלי, כי אם בבחינת "מכניס בזו ומוציא בזו" (לשון חז"ל – אבות פ"ה מי"ד)] שבבוא זמן מיוחד צריך לעשות חשבון על כל הענינים שהיו עד זמן זה,

– ולדוגמא: קודם השבת צ"ל החשבון על כל ששת השנים שלפני השמיטה. וכן בשנת היובל – לאחרי שעוברים "שבע שבתות שנים" ומגיעה "שנת החמישים", ש"קרויין עולם" [כמ"ש בשמואל: "וישב שם עד עולם", וכן "ועבדו לעולם", "עד היובל", שאז יצא חפשי] – שיש בו קדושה יתירה, שהרי יובל קשור עם ארץ ישראל בהיותה במעמד ומצב ש"כל יושבי' עלי", שענינו בעבודה שכל הכוחות שלו הם באופן ד"ארץ אשר גו' עיני ה' אלוֹקֶיךָ בה" –

הנה מהנכון שבימים ובשעות הספורים עד ב' ניסן, יערוך כל אחד חשבון בעצמו מה עבר במשך החמישים שנה, ולזכור איך הי' המעמד ומצב בזמנו של כ"ק אדנ"ע, והרי כל אחד (שלא רוצה לרמות את עצמו) יודע מה כ"ק אדנ"ע דרש וקיווה כו', וכן בנוגע לכ"ק מו"ח אדמו"ר יודע כל אחד מה הוא קיווה ודרש כו',

והעיקר – לא להיות מרוצה מעצמו,

– וכפי שסיפר כ"ק מו"ח אדמו"ר, שחסידיים היו מסתכלים איך שפלוני מתפלל, והיו מפטירים "זיך האט ער שוין מוחל געווען...!" –

קובץ שבעים שנה

אלא לערוך חשבון צדק על כל מה שעבר במשך כל החמישים שנה (ואלו שלא נולדו אז – יערכו החשבון ממה שעבר במשך העשרים או השלושים שנה וכו'), ולתקן את כל העינינים.

ומובן, שכל העינינים שצריכים להיות במעשה – לא מספיק שישארו בדיבור, אלא צריכים לבוא גם במעשה,

- וכמשנ"ת – בהתוועדות קודמת בנוגע למלאכת המשכן, שאפילו משה רבינו שלא השתתף בעצמו במלאכת המשכן, וחלקו במשכן הי' ללמד את בני" (ע"י דיבורו) כיצד לבנות את המקדש, הנה נוסף לכך שלימודו עם בני" הי' באופן שבמשך ב' ימים הביאו בני" את כל העינינים הדרושים להקמת המשכן, ובאופן ד"די והותר", הי' צריך שיהי' לו חלק גם בעשיית המשכן בפועל, ועד לחלק שלא הי' יכול להעשות ע"י "שום אדם" –

והעינינים שצריכים להיות בדבור – לא מספיק שיהיו במחשבה, אלא צריכים לבוא בדבור כו'.

וכאמור לעיל, יש לעשות זאת באופן שישלמו זאת עד ב' ניסן. – האמת היא שרק כאשר יבוא משיח אזי יושלם הכל, ועד אז עדיין צריך להיות ענין העבודה, אבל, ידוע מאמר רז"ל אודות מי שלא נבנה ביהמ"ק בימיו כו'!...

ואעפ"כ שכאשר יערכו חשבון יראו שזהו חשבון גדול – הנה מה שיכולים להפסיק לפעול במשך הימים הספורים עד ב' ניסן, צריכים לפעול; ובנוגע לשאר העינינים – יקבלו החלטה תקיפה שבודאי תבוא אח"כ במעשה בפועל (ע"ד האמור לעיל בנוגע לעזיבת החטא, שכיון שהחליט בעצמו להשיב את הגזילה אזי נחשב כבר ל"צדיק גמור").

והעיקר – שיערכו החשבון צדק, ולא יסתפקו בהחלטה טובה, אלא ימשיכו זאת במעשה בפועל, ועי"ז תומשך הצלחה בכל העינינים בגשמיות וברוחניות.

(משיחת ש"פ שמיני, פ' החודש, מבה"ח ניסן, התשל"ל - תו"מ ח"ס ע' 27)

■ **"ווארום ער איז נשיא דורנו ביז צו ביאת משיח צדקנו,
און אויך דערנאך"**

ובפרט אז מ'שטייט נאך ב' ניסן, און אין דעם שבת וואס ב' ניסן ווערט נתעלה אין אן אופן פון ויכולו, וואס דאס איז אן עלי' בתכלית השלימות.

וואס ב' ניסן איז דער טאג ווען כ"ק מו"ח אדמו"ר איז געווארן דער ממלא מקום פון זיין פאטער כ"ק אדמו"ר (מוהרש"ב) נ"ע,

און ווי גערעדט כמ"פ (ע"פ נגלה) אז בנו של המלך ווערט די ממלא מקום פון זיין פאטער – דארף ער ניט האבן קיין משיכה וואס איינער פון די טעמים אויף דעם איז – וויבאלד אז די משיכה פון אביו המלך גייט איבער אויך אויף אים.

און כ"ק מו"ח אדמו"ר האט אפגערעדט מיט זיין פאטער בשנת תר"פ אז זיין נשיאות זאל זיין בחדס – איז דאס זיכער געווען בחדס, און דאס איז נמשך געווארן ביז צו היינט, וואס איצטער איז ויהי בשישים שנה זינט ער האט אנגענומען די נשיאות אין שנת תר"פ,

און אזוי וועט דאס נמשך ווערן וויטער, ביז צו ביאת משיח צדקנו, ווארום ער איז נשיא דורנו ביז צו ביאת משיח צדקנו, און אויך דערנאך, ווארום ער איז די נשמה כללית,

ביז ווי עס שטייט "ואנחנו עמך וצאן מרעיתך נודה לך לעולם לדור ודור נספר תהלתך", וואס "דור לדור", זיינען צוויי דורות, און "נספר תהלתך" איז א דור ג', וואס די ג' דורות גייען אויף די ג' דורות וואס ווערן דערמאנט בא משיח צדקנו.

ויהי"ר אז כן תהי' לנו בקרוב ממש דורך דערויף אז מ'נעמט אן אויף זיך די אלע החלטות, כולל אויך וואס מ'וועט אנעמען בא דער מלוה מלכה דעם מוצאי שבת, ובפרט אז סעודת מלוה מלכה ווערט אנגערופן "סעודתא דדוד מלכא משיחא".

קובץ שבעים שנה

און די החלטות זאלן דערנאך אראפקומען בפועל, וואס דעמולט איז דורך א "מצוה אחת", א מחשבה אחת, א דיבור אחד, אדער א מעשה אחד איז "הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות".

און דאס בראענגט די גאולה האמיתית והשלימה, און מ'גייט מקבל זיין פני משיח צדקנו, "בנערינו ובזקננו ובבנינו ובבנותינו", "קהל גדול ישובו",

במהרה בימינו ממש.

[\(ש"פ ויקרא ה'תשמ"מ - שיחור"ק ח"ב ע' 563\)](#)

■ "יום הכתרת"

מענה - מחודש אדר ב' ה'תשמ"א - לא' מאה"ק שכתב כי בדעתו לחזור לאה"ק עוד בחודש אדר :

באם אפשרי ישאר עד ב' ניסן יום הכתרת כ"ק מו"ח אדמו"ר.

[\(יומן תשמ"א ע' 114\)](#)

■ "איז דאך די שייכות און קשר פון רבי'ן נ"ע מיט עולם הזה הגשמי . . אין אן אופן גלוי"

...און נאכמער: וויבאלד אז דער רבי נשיא דורנו איז דער ממלא מקום פון אביו כ"ק אדמו"ר נ"ע — וואס ב' ניסן איז (אויך) דער יום ההכתרה לנשיאות פון בנו יחידו ממלא מקומו — איז דאך די שייכות און קשר פון רבי'ן נ"ע מיט עולם הזה הגשמי (אויך לאחרי הסתלקותו) אין אן אופן גלוי, אויך דורך בנו ממלא מקומו.

[\(משיחת ב' ניסן ה'תשמ"א - לקו"ש חכ"ב ע' 186\)](#)



